

ZARZĄDZENIE

Dnia 7 lipca 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Igor Zgoliński

Na podstawie art. 545 § 1 k.p.k. w zw. z art. 530 § 2 k.p.k. i art. 429 § 1 k.p.k. odmówić przyjęcia wniosku K. O. o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym postanowieniem Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 1 lipca 2019 r., sygn. akt II AKz [...], utrzymującym w mocy postanowienie Sądu Okręgowego w O. z dnia 26 marca 2019 r., sygn. VII Ko [...], oddalającym wniosek obrońcy skazanego o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem nakazowym Sądu Rejonowego w O. z dnia 24 sierpnia 2017 r., sygn. VII K [...].

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 540 § 1 k.p.k. przedmiotem wznowienia jest „postępowanie sądowe zakończone prawomocnym orzeczeniem”, a zatem postępowanie w przedmiocie procesu, tj. odnośnie odpowiedzialności prawnej określonej osoby, w tym także dopuszczalności procedowania w tej materii. W doktrynie wskazuje się, że przedmiotem procesu mogą być co prawda także niektóre postępowania uboczne, a więc co do innego, niż zasadniczy nurt procesu, które jednak cechują się autonomicznym charakterem względem tego nurtu, a więc nie są z nim związane (S. Zabłocki (w:) J. Bratoszewski, L. Gardocki, Z. Gostyński, S. M. Przyjemski, R. Stefański, S. Zabłocki: Kodeks postępowania karnego. Komentarz, Warszawa 2004, t. III, s. 648.). Postępowanie o wznowienie nie dotyczy odpowiedzialności prawnej ani innej, nie związanej z postępowaniem odnośnie tej odpowiedzialności

kwestii ubocznej, lecz służy badaniu istnienia podstaw do wznowienia procesu, w sytuacji gdy zagadnienie odpowiedzialności prawnej jest już rozstrzygnięte prawomocnym orzeczeniem sądu. Nie jest to zatem postępowanie uboczne, o jakim mowa wyżej.

Implikacją powyższego rozumowania jest wsparte utrwaloną linią orzecniczą Sądu Najwyższego twierdzenie o braku możliwości wznowienia, zarówno na wniosek strony, jak i z urzędu, samego postępowania o wznowienie, zakończonego uprzednio prawomocnym orzeczeniem sądu o oddaleniu wniosku strony lub o braku podstaw do wznowienia z urzędu (zob. postanowienia SN: z 20 maja 2010 r., V KO 47/10, ; z 8 lutego 2011 r., III KO 99/10; z 9 lipca 2013 r., II KO 17/13, I KO 10/21).

W tej sytuacji wniosek K. O. jest niedopuszczalny z mocy ustawy i w oparciu o przepisy art. 530 § 2 k.p.k. w zw. z art. 429 § 1 *in fine* k.p.k. stosowane, zgodnie z art. 545 § 1 k.p.k. odpowiednio w postępowaniu wznowieniowym, należało odmówić jego przyjęcia.